

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 2T/271/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713010497
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Číž
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3713010497.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. januára 2015 v trestnej veci obžalovaného M. S. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák., samosudcom JUDr. Miroslavom Čížom takto

rozhodol:

obžalovaný M. nar. XX.X.XXXX v Y., trvale bytom K. XXX, okres J. S. J., prechodne bytom X. V., E. XXX, adresa na doručovanie písomností X. V., E. XXX, okres K., bez zamestnania,

je vinný, že

napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/124/2012, zo dňa 31.7.2012, právoplatným dňa 22.8.2012, bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní jeden rok, ktorého výkon mu bol podmienične odložený na skúšobnú dobu v trvaní tri roky, v rámci ktorej mu bola uložená povinnosť uhradiť zameškané dlžné výživné, riadne a včas platiť súdom určené výživné a preukázateľne sa zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie,

napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/89/2012, zo dňa 26.6.2012, právoplatným dňa 12.1.2013, bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienične odložený na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok,

hoci bol podľa Zákona o rodine ako otec mal. M. S., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, povinný prispievať na jeho výživu, v období od januára 2012 do novembra 2012 sumou vo výške 100,- Eur mesačne, určenou v rámci predbežnej otázky podľa § 7 ods. 1 Tr. por. a v období od decembra 2012 podľa rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 5P/42/2012, zo dňa 30.10.2012, právoplatného dňa 30.11.2012 sumou vo výške 100,- Eur mesačne, ktoré výživné mal poukazovať do 1. dňa mesiaci vopred matke dieťaťa X. N., bytom G., E. XXXX, okres K., plneniu vyživovacej povinnosti sa od januára 2012 úmyselne vyhýbal tým, že nikde riadne nepracoval, nepodnikal, na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny J. S. nad I. sa ako uchádzač o zamestnanie nezaevidoval, finančné prostriedky o výške okolo 300,- Eur až 400,- Eur mesačne si zabezpečoval príležitostnými brigádami a tie použil výlučne pre vlastnú potrebu, z týchto na výživu svojho syna v J. S. J., v X. V., okres K. a ani na inom mieste neprispel, čím mu za obdobie od januára 2012 do januára 2015 vznikol dlh na výživnom 1.300,- Eur, nakoľko časť dlhu uhradil,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a taký čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák. a

o d s u d z u j e s a z a t o

podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák. na trest 14 (slovom: štrnásť) mesiacov odňatia slobody.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dokazovaním prevedeným na hlavnom pojednávaní a to výsluchom obžalovaného, svedkyne X. N. a na základe ostatného dôkazného materiálu súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výroku.

Obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti v podstate v plnom rozsahu priznal. Vo svojej výpovedi uviedol, že je si vedomí toho, že má vyživovaciu povinnosť a túto si riadne neplnil a do januára 2015 dlhuje na výživnom 1.300,- Eur.

Zistený skutkový stav bol na hlavnom pojednávaní potvrdený aj výpoveďou svedkyne X. N., ktorá potvrdila, že obžalovaný nepravidelne prispieval na výživu do januára 2015 dlhuje na výživnom 1.300,- Eur.

Zistený skutkový stav bol na hlavnom pojednávaní potvrdený aj pripojeným trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/89/2012 a Okresným súdom J., sp. zn. 1T/124/2012, rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 5P/42/2012.

Vzhľadom na takto prevedené dokazovanie potom súd nemal pochybnosti, čo do zistenia skutkového stavu, nakoľko tento mal jednoznačne za preukázaný, jednak priznaním obžalovaného, ale aj výpoveďou svedkyne a ostatnými písomnými dôkazmi, z ktorých jednoznačne vyplýva, že obžalovaný si riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť a dlhuje na výživnom 1.300,- Eur. Po právnej stránke potom jeho konanie kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák. teda, že najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a taký čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Svojim konaním potom naplnil všetky znaky uvedeného prečinu.

Obžalovaný v mieste bydliska nie je podrobne hodnotený. Po pracovnej stránke nie je hodnotený. V priestupkovom konaní má len priestupky dopravné. Súдне trestaný bol doposiaľ dvakrát, naposledy v roku 2012 za ten istý prečin, podmieneným trestom.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zák.). Po zhodnotení všetkých týchto skutočností s prihliadnutím na jeho doterajší život, závažnosť jeho trestnej činnosti, ale hlavne na tú skutočnosť, že sa sústavne

dopúšťa tej istej trestnej činnosti, za ktorú bol dvakrát odsúdený a z týchto odsúdení sa nepoučil, bol súd toho názoru, že na jeho nápravu je potrebné a nevyhnutné uloženie len uvedeného trestu, nakoľko len takýmto trestom sa zabezpečí zákonom sledovaný účel trestu. Obžalovaný mal dve poľahčujúce okolnosti, Príťažujúce súd nezistil.

Súd zaradil obžalovaného pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku,
- b) o b ž a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsudku, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) z ú č a s t n e n á o s o b a pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba (§ 307 Tr. por.).

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. por.).